

1890-08-12

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Norge, Frederikshald

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Jonas Lie

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Christian Skredsvig

Erik Theodor Werenskiold

Archive:

Mappe 51 nr. 2

TRANSCRIPTION

Mappe 51 nr. 2

12 Aug. I toget lige før toldgrænsen Frederikshald

Min Kjæreste. Nu sover Du vel sødelig i egen seng. Da jeg havde sagt Jer rørende farvel, klarede jeg tøjet og spurgte om badeanstalten, men den var for langt væk. Jeg gik da en tur og endte i lysthaven Tivoli, hvor jeg fik en beuf med æg og en tynd sprød fed pandekage med megen dejlig jordbærsyltetøj til og sodavand, jeg sad i åbent pavilion med smuk udsigt og de spillede bl.a. "[?men] i Spanien står 1003". Så gik jeg til banegaarden og rullede af. Toget var svingende fuldt, lige overfor mig sad en vældig tamp af en mand, som siden viste sig at være dansk. Han vognede engang op og puffede mig engang og sagde "er det jeg kommer i tanker om, er det ikke snart at lotteriet skal trækkes". Der var fælt i den overfyldte coupè, jeg fik hovedgigt af trækken og glædede mig ikke til natten. Men efterhånden gik mange af og jeg spurgte konduktøren om der ikke var en ikke-røgkupe med bedre plads, han viste mig straks en, der forsøgte jeg først sove på den side med de korte bænke, for der var ingen; vi lå sådan sådan sådan [?alt] gik galt, så blev der bedre plads, og jeg kom over på en længere bænk og fik mig en lille lur efter at have prøvet mange stillinger på bænken ved døren, det var så svært at holde benene så nær under sig, så døren kunde åbnes, da jeg vågnede, så jeg den tykke mand, som også havde var sluppet her ind og havde forsøgt alle stillinger på de for korte bænke, ligge på gulvet, jeg lagde mig også på Gulvet. Straks kom der en ind og tog min forladte plads, jeg glædede mig til hans krumspring, men han var nu kort i sig selv. Efterhånden blev koupeen fyldt med sovende på denne måde det var noget for den rare konduktør og andre mennesker at hoppe over, men da der så kom en [?ung] dame og gav sig til at [?] tyktes jeg at lustigheden havde nået sit højeste. Så sov vi til den tykke mand og en anden tønnede sammen på en eller anden måde og vågnede. Han må vist være [?], for han drømte

-2-

at den List han havde for løb løbsk, og han vilde af vognen, og så vågnede han |med et spjæt og kom vist til at lange sin sidemand en på øret.| – Her er toldgrænsen passeret. Kl er 2 ½. Kl. 5 ½ God morgen Madam. Natten gik dog og så temmelig behagelig i småsøvn. Det regnede i går, det regner i dag, men Skredsvig mente jo at Norge skulde have vasket sig til højtiden, det er vel bare ikke blevet færdigt på grund af de uhyre forberedelser. Det flaterer vist ikke Landskabet, denne grå vådhed, men her er helt mørkt i det små, snart ser vi vel Christiania fjord. Jo, nu ved jeg at manden er hestehandler. Her er så mange skolelærere som vender

hjem fra det store møde i København.

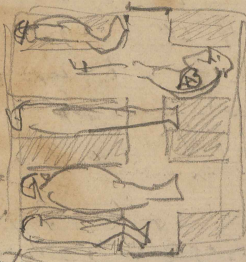
Fleskum morgen den 13. Kjæreste min god morgen. Det var dog godt Du sendte vilde sende brevkort til mig straks, for jeg bliver her på uvis tid for jeg har vand i knæet, kun lidt, det vi har måttet lade det barbere og nu får jeg masasch af overlæge Winge som er svoger til [?Vilhaven], som kendte Fader, så vi er jo næsten fætre. Jeg er meget fornøjet med ham, og over at jeg kom [?hid] under behandling.

Han kan ikke sige hvor lang tid det vil tage, kun at det kan gå bort på kort tid, nogle dage, hvis det vil. I den anledning bliver min ferie her så vel nok lidt længere, for det skulde da gå rent galt, om vi tog hjem uden at have været lidt i fjeldene. Skredsvig rejser i dag op til sin Hustru som han møder i Skien, og så op til Svigerfaderens fjeldstue. Om de kommer først her, eller jeg til Dem, ved jeg ikke, men indtil videre regerer jeg på det farlig frie flotte Fleskum og tager hver dag en lang tur til Christiania for at få masasch 2 gange dagligt. Jeg er bleven vældig godt modtaget, og Skredsvig, Lie og Werenskjold og jeg har Grinet så myrderligt af noget eller intet. Jeg har truffet på Norges 2 største idioter, i næste brev skal jeg forsøge, om alt om dem kan fortælles skriftligt. Leutenant Lie, havde sikkert ventet permission, den blev nægtet, så det var en Tykobrahs dag, men hvis mit ben bedrer sig bra, så tænker jeg, at fornøjelsen kan komme siden. Ellers var det sørgeligt for Skredsvigs skyld.

Gud i vold min egen Du. Kys drengene og hils alle. Din mand.

[Skredsvig hilser].

12 Aug. I Toget løb for toldprædiken Fredrikskald
 (Men kjædet!) Nu sov du vil sidde i en seng. Da jeg havde sagt
 der kom der forvild, klav sig toget og sprængte badestallet, men den var for
 langt væk. Jeg gik da en tur og endte i Lythaven tivoli, hvor jeg fik en
 brød med og en tynd sprødt fed pandekage med mager dejlig jordbær og blitøj
 til og ordene, jeg sad i åbent gravsten med omme skrift og de polde
 bla. i isen i Spanien står 1003. Så gik jeg til bangearden og rulle
 af. Toget var omgivet fuldt, ligesom for mig sad en veldigt tæppe af en mand,
 som siden viste sig at være danske. Han fulgte mig ^{ind i en} seng og sagde, ^{og sagde} ~~og sagde~~
 'Du kommer stærkt an, for det ikke snart at Lottoriet skal brydes'. Der
 var felt i den overfyldte couple, jeg fik hovedet af trækken og glædede
 mig ikke til natten. Men efterhånden gik mange af og jeg sprængte konditorer
 om der ikke var en i hver øjeblik med bedre plads, han viste mig strakes
 en, der foresøgte i et forstørret rum på den side med de korte bænke, for der var
 ingen, jeg og Tordens 17 sad der inde, så det var alt gift, så blev der
 bedre plads, og jeg kom over på en kassebank og fik mig en lille tur, efter at
 have prøvet mange stillinger på bænken ved døren, det var så svært at holde
 benene så nær under sig, så døren kunne åbnes, da jeg vågnede, så jeg den
 tykke mand, som ~~også~~ var sluppet her ind og havde forbrændt alle
 stillinger på de fire korte bænke, ligesom på gulvet i langhæng og på
 gulvet. Strakes kom der en ind og tog min forladte plads, jeg glædede mig
 til hans kramsprang, men han var en kort, sig selv. Efterhånden blev
 kampen fyldt med sovende på denne måde
 det var noget for den rare konditor og andre
 mennesker at hoppe over, men da der så kom
 en ung dame og gav sig til at roliggjøre
 tyttene, så at luthugsten havde nået det højeste.
 Så sov vi til den tykke mand og den anden tør-
 nek sammen på en eller anden måde og vågnede.
 Han må vist være hestetrænger, for han drømte

at den ^{med et øjeblik og kan vist til og blæse som ordmænd en p. d. d. d.}hus har havet for løb løst, og han vilde at
vognen, og så vågne ham. - Men toldgranden passet. Her

2 1/2 | ^{1/2} God morgen Madam. Natten gik dog og så temmelig
klogt i ommission. Det regner og går, det regner, dog, men Skander
ment jo at Nager skulde have været mig til hjælp, det er vel bare
ikke blevet for det på grund af de ulige forhold. Det flatter
vist ikke Landskabet, denne grænseløs, men her er helt mørkt i den
om, snart ser vi vel Christiana fjord. Jo, nu ved jeg at manden er
hushandler. Her er så mange skuldere som vender hjem fra det store
møde i Kystbævn. Flaskum morgen den 13. Kjeret min god
morgen, det var dog godt da den 13. voldsom brændt til mig, straks,
for jeg bliver her på vis tid for jeg har været i knæ, kun lidt, det jeg har
mødt end det barbare og me for jeg mæske af Overløj. Winge som er søger
til Vilharen, som kendt fader, så vi er jo næsten færdig. Jeg er meget for-
nøjet med ham, og over at jeg kom vist under behandling.

han kan ikke sig hvor lang tid det vil tage, kun at det kan gå bort på
kort tid, nogle dage, hvis det vil. I den almindelig bliver min feris her så
nårlig nok lidt længere, for det skulde dog være galt, om jeg tog hjem uden
at have været lidt i fjeldene. Skanderij rejser idag og til sin Thustin
som han mider i Skien, og så og til Fangerfaderens fjeldstue. Om de
kommer først her, eller jeg til dem, ved jeg ikke, men indtil videre
regner jeg på det forlig, fire flath, Flaskum og tager hver dag
en lang tur til Christiana for at få mæske 2 gange dagligt.
Jeg er bleven vældig godt modtaget, og Skander, Lie og Wren-
skjold og jeg har fremsat så mynderligt af noget eller intet. Jeg
har truffet på Nager 2 største skibet i næste bue skal jeg
forsig, om det om den kan fortælles skuffet. Læstent Lie, havde
Sikkerhed ventet permission, den blev nægtet, så det var en lykkeløs dag, men borte
mit hen beder sig bra, så tænker jeg, at fornøjelsen kan komme siden. Ellers var
at styrelse for Skanderij skuffet. Gud i vild om en du, tys drængene og hele alle. I den Mand.

SKOV- og JAGT-MUSEET
Mappe 51, Nr. 2